WIADOMOŚCI
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
ROK III WARSZAWA, DNIA 1 GRUDNIA 1928 R. NUMER 23

NOWE PROJEKTY PODATKOWE

Pod obrady Sejmu wpłynęły ze strony Ministerstwa Skarbu cztery projekty ustaw, dotyczących spraw podatkowych. Są to ustawy o podwyższeniu i wyrównaniu stawek podatków gruntowych, ustawa o stałym podatku majątkowym, nowelizacja ustawy o podatku przemysłowym od obrotu — w kierunku upoważnienia Ministra Skarbu do obniżania stopy tego podatku, nowelizacja ustawy o podatku od lokali.

W myśl uzasadnienia, przytoczonego do projektu ustawy o stałym podatku majątkowym — zamiast preliminowanych w r. 1923 na poczet jednorazowego podatku majątkowego 1.100 miljonów złotych, wpłynęło do października 1928 r. 405.847.000 zł.; pozostaje przeto do pobrania zaległość w wysokości 694.153.000 zł. Ściąganie tych należności trwałoby przeszło 10 lat, co wobec ciągłych zmian w stanie posiadania majątku, szacowanego jeszcze w r. 1923 — natrafia na nieprzezwyciężone częstokroć trudności. Ministerstwo Skarbu sądzi, że niezbędna jest reforma podatku majątkowego, w znaczeniu zlikwidowania podatku jednorazowego, natomiast równomierniejszego pociągnięcia do świadczeń płatników poszczególnych grup kontyngentowych. Stały podatek majątkowy, o stopie wymiarowej 4‰ i 5‰, o tyle ma być korzystniejszy dla płatnika od obecnie obowiązującego podatku, że rewizja norm szacunkowych odbywać się będzie co trzy lata, zaś podatek może być stopniowo doskonalony technicznie przy każdem następnem oszacowaniu majątku.

Debata sejmowa, w której niezawodnie wezmą udział przedstawiciele życia gospodarczego, wskaże wszystkie argumenty, jakie przemawiają przeciwko stałemu pomniejszaniu substancji majątkowej. Podkreślić jednak należy ze specjalnym naciskiem, że podobny system nie zachęca bynajmniej kapitału zagranicznego — wpływającego do nas w innej, niż pożyczki, formie — do inwestowania w przemyśle polskim, który co rok ma uszczuplać swój majątek o pewną jego część.

Natomiast z całą radością trzeba powitać rządowe projekty, zmierzające ku zmniejszeniu podatku obrotowego tam wszędzie, gdzie wymagają tego warunki życia gospodarczego. Prof. Maurycy Chorzewski, dyrektor Związku Przemysłu Metalowego, w Nr. 46 tygodnika „Przemysł Metalowy" podaje interesujące wyliczenia, dotyczące istoty podatku obrotowego. Posiłkując się specjalnie wyprowadzonemi ścisłemi wzorami matematycznemi, autor udowodnił, że np. konsument pieczywa zapłaci podatek obrotowy od tej cząstki zboża, jaka tkwi w pieczywie, w wysokości odpowiadającej prawie 19% ceny pierwotnej, t. j. tej, jaką zapłacił hurtownik zbożowy rolnikowi. Właściciel domu, instalujący w swojej nieruchomości centralne ogrzewanie, płaci od śruby, znajdującej się w kaloryferze, podatek obrotowy w wysokości 14,5% pierwotnej ceny tej śruby. Wyliczenia te stwierdzają, że reforma podatku obrotowego również jest niezbędna, zaś pierwszy krok postawiony przez Rząd w tym kierunku zdaje się dowodzić, iż zrozumienie powyższej sprawy już przeniknęło do miarodajnych czynników. Należałoby się domagać dalszych reform podatkowych; między innemi, ważną jest rzeczą, aby np. biura syndykalne, sprzedające towar na rachunek producenta, były całkowicie zwolnione od podatku obrotowego, gdyż jest on płacony bezpośrednio przez producenta. Jedynie ze względów racjonalnej organizacji i tendencji obniżania kosztów własnych, zlikwidował on swoje biuro sprzedaży, powierzając ją jednej instytucji, wspólnej dla wszystkich fabryk danej branży.

Przy projektach reform systemu podatkowego w Polsce — wysuwanych pod kątem widzenia życia gospodarczego — należy jednak mieć na uwadze tę okoliczność, że nasz budżet państwowy dobiega już sumy niespełna 3 miljardów rocznie i że rozsądne i sprawiedliwe rozłożenie podatków bezpośrednich stanowi podstawę zdrowego budżetu.

IV MIĘDZYNARODOWY KONGRES NAUKOWEJ ORGANIZACJI

Działając z ramienia Międzynarodowego Komitetu Naukowej Organizacji, Polski Komitet Nauk. Org. podaje do ogólnej wiadomości, że IV Międzynarodowy Kongres Naukowej Organizacji odbędzie się w Paryżu w dniach 19 — 23 czerwca 1929 roku.

Prace Kongresu podzielone będą na sześć Sekcyj, mianowicie: 1) *Sekcja przemysłowa* (produkcja), 2) *Sekcja rolna* (produkcja), 3) *Sekcja handlowa* (wymiana i transport), 4) *Sekcja administracji państwowej i prywatnej*, 5) *Sekcja gospodarstwa domowego*, 6) *Sekcja ogólna*. Każda z sekcyj może być podzielona na podsekcje, które zajmować się będą poszczególnemi zagadnieniami działów zasadniczych. Sekcja przemysłowa np. dzielić się będzie na trzy podsekcje: wytwarzanie, koszty własne, czynnik ludzki.

Autorzy nie będą wygłaszać swych referatów, będą jedynie mogli w pięciominutowych przemówieniach wyrazić istotne myśli zawarte w referatach, następnie zaś odpowiadać na pytania i krytykę. Każdy z uczestników Kongresu może zabrać głos podczas obrad sekcji w sprawie referatów.

W związku z postanowieniem wydrukowania referatów przed rozpoczęciem Kongresu, termin zgłoszenia referatów przesunięty został na dzień 20-go stycznia 1929 r., to też osoby, pragnące zgłosić referat na Kongres, powinny przesłać go przed tym terminem wraz ze skrótami i wszelkiemi rysunkami do Polskiego Komitetu Naukowej Organizacji w Warszawie, Mokotowska 51/53. (tel. 38-13). Ponieważ przemówienia podczas obrad ograniczone będą do minimum, uczestnicy proszeni są o jaknajobfitsze ilustrowanie swych referatów schematami, grafikami i rysunkami, które mogą być wywieszone w Salach Obrad.

Za najlepszy referat przyznana będzie nagroda w postaci bronzowego medalu, ofiarowanego przez Międzynarodowy Komitet Naukowej Organizacji.

Wpisowe na Kongres ustalone zostało na fr. fr. 125.— dla osób prywatnych i fr. fr. 500.— dla firm i instytucyj.

Osoby, życzące sobie wziąć udział w Kongresie, proszone są o przesyłanie zgłoszeń do Sekretarjatu Polskiego Komitetu Naukowej Organizacji w Warszawie, ul. Mokotowska 51/53. tel. 38-13.

UBEZPIECZENIA FABRYK CHEMICZNYCH

Fabryki chemiczne opłacają naogół wysokie premje ubezpieczeniowe i, jeśli są ubezpieczone w towarzystwach mniej solidnych, otrzymują w razie pożaru odszkodowanie, niezawsze pokrywające straty wyrządzone przez ogień. Inspektorowie towarzystw ubezpieczeniowych starają się zazwyczaj przeprowadzić likwidacje pogorzeli w sposób najmniej obciążający towarzystwo, a więc potrącają na amortyzację maszyn i urządzeń za kilka, a nawet kilkanaście lat, likwidują po cenach dla nich najwygodniejszych, ustanawiają bardzo niski procent zniszczenia, albo też stwierdzają, że objekt nie był ubezpieczony w 100%-wej wartości.

Z tych właśnie przyczyn różne gałęzie przemysłu zagranicą, niezadowolone z podobnego stanu rzeczy, poczęły zakładać różnego rodzaju związki ubezpieczeniowe i wreszcie Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych.

Związki ubezpieczeniowe oparte były na zasadach samozabezpieczenia się, przyczem fabryki należące do nich nie opłacały żadnej składki asekuracyjnej, lecz na wypadek pogorzeli — każda z nich wpłacała na pokrycie straty część, przypadającą na nią, a proporcjonalną do wartości swojej fabryki.

System ten okazał się niepraktyczny, ponieważ z podobnych ubezpieczeń korzystały fabryki najgorzej urządzone i źle prowadzone, które niejednokrotnie umyślnie powodowały pożar, a przynajmniej nie zachowywały potrzebnych ostrożności, mając gwarancję, iż fabryki większe i lepiej zainstalowane pokryją ich stratę.

Natomiast Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych we właściwem tego słowa znaczeniu, jakie istnieją i w kraju, a których zakres działalności jest wzorowany na Towarzystwach Ubezpieczeń Akcyjnych — dowiodły swym rozwojem, iż oparte są na zdrowych zasadach i posiadają zupełnie pewne widoki powodzenia.

Polski przemysł cukrowniczy dawno już zrozumiał ideę wzajemnego ubezpieczenia i dziś Towarzystwo tego przemysłu jest pierwszorzędne w świecie asekuracyjnym. Oprócz corocznych zwrotów oraz obniżania stawek ubezpieczeniowych, gromadzony jest kapitał, który pozwoli na dalsze obniżanie stawek.

Przemysł chemiczny powinienby mieć własne Towarzystwo Ubezpieczeniowe, które pod dobrem i fachowem kierownictwem przynieść może najlepsze rezultaty.

Zarząd Związku Przemysłu Chemicznego, w zrozumieniu doniosłości sprawy, zajął się nią, powierzając bliższe jej opracowanie członkowi Zarządu, p. Inż. Zygmuntowi Leppertowi.

ZWIĄZEK OBRONY PRZEMYSŁU POLSKIEGO

Będące dziś na czasie hasło aktywizacji bilansu handlowego znajduje żywy oddźwięk wśród sfer gospodarczych. Ekonomiczne uświadomienie tych sfer nakazuje im jednak sprowadzenie na grunt realizmu gospodarczego przejaskrawionych koncepcyj samowystarczalności gospodarczej, rozumianej w sensie dążenia do możliwie pełnego uniezależnienia się od przywozu zagranicznego.

Zdając sobie sprawę z niemożności jednostronnego rozwoju naszych stosunków z zagranicą, sfery gospodarcze rozumieją, że tak szeroko pojęte hasło samowystarczalności jest nieżyciowe i wymaga zwężenia do granic istotnych możliwości gospodarczych, mianowicie dążenia do wyeliminowania importu zagranicznego tam, gdzie zapotrzebowanie rynku wewnętrznego może być całkowicie — pod względem ilości i jakości — zaspokojone przez wytwórczość krajową. Pod tym też kątem widzenia powinny być prowadzone prace sfer gospodarczych, zmierzające do ograniczenia biernych pozycyj bilansu handlowego. Nastroje społeczne sprzyjają dziś rozwojowi odpowiedniej akcji i winny być w tym kierunku wykorzystane.

Uważamy więc za wskazane, aby sfery gospodarcze nie były obojętne dla wszelkiej inicjatywy zmierzającej do zwalczania zbędnego przywozu przez propagandę wyrobów krajowych.

Z powyższych względów pozwalamy sobie zwrócić uwagę na działalność Związku Obrony Przemysłu Polskiego.

Instytucja ta, mająca swą siedzibę w Poznaniu (ul. Rzeczypospolitej Nr. 1) prowadzi od r. 1925 odpowiednią akcję na terenie szkolnictwa, prasy, stowarzyszeń społecznych oraz drogą publicznych odczytów, wydawania katalogów wytwórczości polskiej do użytku kupiectwa i t. p. W tym celu Związek Obrony Przemysłu Polskiego pragnąłby otrzymywać od firm przemysłowych szczegółowe wykazy wyrabianych przez nie artykułów.

Sądzimy, że życzeniu temu należy uczynić zadość i prosimy przedsiębiorstwa związkowe o wzięcie powyższego pod uwagę.

KRONIKA

Dn. 21 listopada r. b. odbyło się posiedzenie Zarządu Związku Przemysłu Chemicznego, na którem — między innemi — przyjęto w poczet członków Związku:

Tow. Przem. - Handlowe „Artur Goldstadt" Sp. Akc. Łódź, Zachodnia 72

oraz zdecydowano podstawy ścisłej współpracy między czasopismem „Przemysł Chemiczny" — organem Chemicznego Instytutu Badawczego oraz „Wiadomościami Przemysłu Chemicznego". W ostatniej sprawie zostanie wydany wspólny komunikat obudwu redakcyj do czytelników zainteresowanych czasopism.

Od dnia 20 do 23 listopada r. b. obradowała w Min. Skarbu Państwowa Rada Spirytusowa, rozważając szereg spraw związanych z kampanją spirytusową w r. 1928 — 1929. Podstawową monopolową przeciętną ceną 1 hektolitra spirytusu 100°-wego ustalono na zł. 93,79 (w kampanji 1927/28—zł. 98,20). Ustalono ilość spirytusu, jaką winna zakupić Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego z produkcji krajowej kampanji 1929/30 — na 620.000 hl. spirytusu 100°-wego. Sprawy cen spirytusu na cele przemysłowe i techniczne nie były poruszane — wobec braku dostatecznych materjałów kalkulacyjnych; postanowiono natomiast zwołać specjalne posiedzenie Rady Spirytusowej, poświęcone wyłącznie zagadnieniu spirytusu dla celów przemysłowych. Zdecydowano również, że do dn. 1 marca 1929 powinny być zgłoszone wnioski i poprawki, dotyczące projektów zmian przepisów wykonawczych do Rozporządzenia o Monopolu Spirytusowym.

W związku z ostatniem postanowieniem — zwracamy się do wszystkich zainteresowanych firm z prośbą o nadsyłanie nam właściwych materjałów.

W Ministerstwie Przemysłu i Handlu rozważana jest obecnie myśl stworzenia stałej linji żeglugi, łączącej porty polskie z Bliskim Wschodem, a w szczególności z portami Grecji, Turcji, Egiptu, Syrji i Palestyny.

Celem zorjentowania się w możliwościach zorganizowania żeglugi stałej na tej linji, Departament Handlowy Ministerstwa przystąpił do opracowania właściwych materjałów, ze szczególnem uwzględnieniem następujących momentów: 1) przybliżona cyfra ładunków, jakie dostarczyć mógłby obrót handlowy z wymienionemi krajami, 2) możliwość i ewentualny rozmiar ładunków powrotnych, 3) wyszczególnienie portów, które należy uwzględnić w projektowanej linji, 4) warunków, którym odpowiadać powinny statki.

Prosimy członków Związku o wypowiedzenie się w powyższej sprawie.

Konsulat R. P. w Lyonie (Adres: Consulat de Pologne, 202. Cours Gambetta, Lyon) podaje do wiadomości, iż w celu zwiększenia polskiego eksportu do Francji zostało zorganizowane przy Urzędzie Konsularnym Biuro Próbek i Wzorów Wytwórczości Polskiej.

Z dniem 1 listopada r. b. wchodzą w życie nowe przepisy przewozowe na kolejach polskich, nazwane obecnie regulaminem przewozów i wydane jako część I Taryfy osobowej i towarowej. Projekt tych przepisów był rozważany przez Państwową Radę Kolejową, nie wszystkie jednak wnioski Rady zostały przez Ministerstwo Komunikacji uwzględnione; zresztą zbyt krótki termin, wyznaczony przez Ministerstwo na zaopinjowanie przez Radę projektu przepisów, uniemożliwił dokładne i szczegółowe jego zbadanie.

Przypuszczać zatem należy, że przy stosowaniu nowych przepisów w praktyce mogą się ujawnić pewne braki i niedogodności dla klijentów kolei.

Wobec tego uprzejmie prosimy o gromadzenie danych, mogących przyczynić się do wyświetlenia ujemnych stron nowych przepisów i o przesyłanie następnie tych danych do Związku Przemysłu Chemicznego — jako materjału do występowania w swoim czasie z wnioskami o rewizję i zmianę postanowień i przepisów.

NOWE ROZPORZĄDZENIA

W Dz. Ust. Nr. 95 z dn. 22 listopada r. b. ukazało się pod poz. 840 Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 27 października r. b. o uldze celnej na kwas siarkowy.

Rozporządzenie to zarządza stosowanie 80%-wej ulgi celnej przy przywozie kwasu siarkowego objętego poz. 108 p. 1 taryfy celnej, wchodzi w życie dn. 25 listopada r. b. i obowiązuje do dn. 31 grudnia 1928.

W „Monitorze Polskim" w Nr. 269 z dn. 21 listopada r. b. ukazało się pod poz. 664 Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 15 listopada r. b., uprawniające Związek Przemysłu Chemicznego do powołania jednego radcy Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi.

E C H A

Zakłady Solvay w Polsce złożyły sumę zł. 5.000 na cele naukowe do rozporządzenia Związku Przemysłu Chemicznego. Zarząd Związku postanowił złożyć serdeczne podziękowanie Zakładom Solvay w Polsce za powyższą ofiarę.

NOTOWANIA CEN WAŻNIEJSZYCH WYTWORÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Aceton	550 zł.
Alkohol metylowy techniczny	— „
„ „ czysty 99%	— „
Amonjak skroplony za 1 kg NH_3	1,68 „
Azotniak mielony za 1 kg % N_2 *	1,71 „
„ granulowany za 1 kg % N_2 *	1,91 „
Azotan amonowy *	103,60 „
Benzen handlowy 90%	91 „
„ czysty	103 „
Bisulfat (kw. siarczan sodu)	25 „
Chlorek cynku (ług 50%)	55 „
Chlorek wapna bielący	40 „
Chlorek wapnia ($CaCl_2$)	20—22 „
Chloroform czysty	900 „
„ pro narcosi"	1,900 „
Fenol czysty	275 „
Formalina 30%	260 „
Fosforyty rachowskie surowe	3,50 „
Gliceryna farmaceutyczna 90%	340 „
„ techniczna	260 „
Karbid	58—62 „
Karbolineum	45 „
Klej kostny	250 „
Klej skórny	400 „
Krezol	135 „
Kwas azotowy 30° Be. w przel. na 100% HNO_3	110 „
„ mrówkowy 85%	241 „
„ siarkowy 60° Be	6,32 „
„ solny bez arsenu	— „
„ octowy techn. 30%	110 „
Mączka fosforytowa rachowska 16,5% P_2O_5	6,56—7,50 zł.
„ kostna odklejona 30% P_2O_5	20 „
Naftalen surowy prasowany	34,50 „
„ czysty w łuskach	65 „
Octan sodu	140 „
„ ołowiu	270 „
Oleina zwierzęca destylat	300 „
„ „ saponifikat	290 „
Oleum 20%	19,95 „
Pirydyna czysta za 1 kg.	12 „
Smoła preparowana	27,50 „
Siarczan amonu	43 „
Siarczek sodu 60/62% *	66 „
Soda amonjakalna	26 „
„ kaustyczna	61 „
Sól glauberska kalcynowana niemielona	18 „
Stearyna	280 „
Superfosfat 16%	13,12—13,76 „
Toluen czysty	103 „

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg, loco fabryka bez opakowania; ceny za produkty oznaczone gwiazdką rozumieją się wraz z opakowaniem.

PRODUKTY WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ

Barwniki i półprodukty organiczne:
Sp. Akc. „PRZEMYSŁ CHEMICZNY W POLSCE", Zgierz, tel. Łódź 21-01 i Zgierz 19. Warszawa, tel. sprzedaż 108-09, informacje 204-49 i 56-99. Fabr. Chem. „WOLA KRZYSZTOPORSKA" Piotrków Tryb., tel. Piotrków Tryb. 165.
„PABJANICKIE TOWARZYSTWO AKCYJNE PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO", Pabjanice, tel. Łódź 21-86.

Błękity Millori i paryski:
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapna bielący:
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ", Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapnia ($CaCl_2$):
„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE", Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Farmaceutyczne przetwory:
Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN", Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala-Spiess.

Gliceryna farmaceutyczna i techniczna:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.
Sp. Akc. „SATURNJA", Warszawa, Marszałkowska 138, tel. 78-40.

Gumowe artykuły techniczne:
Sp. Akc. „WOLBROM" Warszawa, Wierzbowa 9, tel. 160-80.

Jedwab sztuczny:
Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU", Warszawa, Wilcza 9a, tel. 75-49.

Karbid:
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ", Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.
Zakłady „ELEKTRO" Łaziska Górne, G. Śląsk.

Klej kostny i skórny:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Kwaśny węglan sodowy (bicarbonat):
„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE", Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Makuchy odolejone — kokosowy, lniany i rzepakowy:
(jako pasza dla bydła). Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE" Będzin, tel. 90.

Novarsenobenzol:
Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN", Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala-Spiess.

Oleina zwierzęca:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Oleje kokosowy, lniany, rzepakowy i rycynowy:
(do celów technicznych i spożywczych) Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE" Będzin, tel. 90.

Phosphit:
Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN" Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala-Spiess.

Potaż żrący:
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno, tel. 12.

Słomka i włosie wiskozowe:
Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU", Warszawa, Wilcza 9a, tel. 75-49.

Smoła pierwszorzędowa:
Zakłady „ELEKTRO", Łaziska Górne, G. Śląsk.

Soda amonjakalna, krystaliczna i kaustyczna:
„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE", Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Soda kaustyczna:
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ", Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.

Stearyna:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Śrut rycynowy:
(jako nawóz sztuczny). Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE", Będzin, tel. 90.

Żelazocyjanki sodowy i potasowy:
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno, tel. 12.

Żelazokrzem 45% i 75%:
Zakłady „ELEKTRO", Łaziska Górne, G. Śląsk.

Prenumerata kwartalna w kraju zł. 3,50, zagranicą zł. [illegible]. Cena zeszytu pojedynczego zł. 0,60.
Członkowie Związku Przemysłu Chemicznego otrzymują „Wiadomości Przemysłu Chemicznego" bezpłatnie.

Ceny ogłoszeń: Cała strona zł. 150. Pół strony zł. 80. Ćwierć strony zł. 45. Jedna ósma strony zł. 30. Wiersz jednoszpaltowy zł. 5. Ogłoszenia drobne „Produkty wytwórczości krajowej", tekst trzywierszowy kwartalnie zł. 30; wiersz dodatkowy zł. 5. Członkowie Związku otrzymują od cen powyższych rabat.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Czackiego 14, telefon 410-14 — Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Wydawca: w imieniu Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej — Dyrektor Związku, inż. EDMUND TREPKA.

Redaktor: inż. TADEUSZ ZAMOYSKI. — Drukarnia „Rola" J. Buriana, Mazowiecka 11.